

[Bjerg.]

noget, der skal holdes i Gang, at der er en Del Mennesker ude paa Landet, som ikke kan klare sig selv, og saa er Forholdet det, at dersom Landbruget raadede over sin egen Produktion, var de foreliggende Lovforslag ganske overflødige. Jeg tror roligt, jeg tør sige, at Landbrugets Indsats og Bidrag til Samfundets Opretholdelse fuldt ud staar Maal med den Indsats, der øves fra anden Side.

Jeg vil gerne ogsaa i samme Forbindelse gøre opmærksom paa, at de betydelige Bidrag til billigt Brød, til Mel, til Gryn, til Korn, til uden for Landbruget arbejdende Heste, der ydes gennem Kornafleveringen, ydes til Priser, der ligger langt under, hvad Landbruget kunde udnytte Kornet til, dersom det lod det gaa til Eksportproduktionen, for ikke at tale om at sende det direkte til Udlandet, hvor det selvfølgelig kunde indbringe langt, langt større Priser. Men selv om det, om jeg saa maa sige, gik gennem disse Produktioner, som vi her omtaler, Flæsk og Smør og Æg, saa vilde det være betydeligt højere Priser, der kunde komme ud af det. Med Hensyn til Mælk og Smør har Landbruget jo i de forløbne Aar leveret til en Smørpris, som er beregnet til 3 Kr. 89 Øre, skønt det vilde ogsaa have kunnet give meget mere. Efter den tidligere Smørordning modtog Producenterne 4 Kr. pr. kg, men da Eksporten har hjembragt betydeligt mere, er der i Smørpuljen oparbejdet et Overskud paa ca. 20 Mill. Kr., og det betyder, at der ved Hjemmemarkedsprisen paa 3 Kr. 89 Øre fra Landbrugets Side er ydet et meget stort Bidrag til Billiggørelse af denne Vare.

Nu er det ikke min Opgave at staa og fremhæve det ene Erhvervs Indsats frem for det andet, heller ikke Landbrugets; jeg skal ikke sætte Skel mellem Land og By, men da der fra anden Side er gjort Forsøg paa det, har jeg ikke kunnet tilbageholde disse Bemærkninger.

I det andet høje Ting syntes jeg derimod, at der blev gjort et Forsøg paa at sætte Skel, ikke i og for sig mellem Land og By, men mellem Landbrugene indbyrdes. Man søgte at drive en Kile ind mellem Landbrugene efter deres Størrelse, idet Ordføreren for Socialdemokratiet, Hr. Carl Petersen, forsøgte at lave et forskelligt Prislæg for de forskellige Landbrugere. Jeg synes egentlig, at dette Forsøg næsten endte med at blive et Angreb paa vor Udstykningsbevægelse. Det ærede Medlem

foreslog i sin Ordførertale, at Staten skulde yde en særlig Støtte til Husmandsbrug ved Tilskud til Indkøb af Foderstoffer til disse Brug eller ogsaa ved at ansætte en større Afregningspris for Smørret fra Husmandskoen og ligeledes en større Pris paa Husmandsgrisen. Staten skulde efter dette yde større Tilskud til Produktionen fra det mindre Landbrug end til Produktionen fra det øvrige Landbrug. Ordføreren mente, at Regeringsforslagets 5 Kr. for Smør og 3 Kr. for Flæsk var passende. Det undrer mig egentlig saa, at Socialdemokratiet ikke har ment at kunne gaa med til de Priser, som nu stærkt reduceret kommer til at gælde for det samlede Landbrug.

Jeg synes, det var et Forsøg paa at konstatere, at det samfundsmæssigt set er uøkonomisk at udstykke Jorden. Jeg tror, at denne Betragtning er helt forkert. Jeg ved nok, at Husmandsbruget ikke kan udnytte den tekniske Udvikling saa stærkt, som det kan gøres i det noget større Landbrug, men jeg tror, at det i nogen Grad opvejes af Ejerens personlige Indsats i Produktionen og særlig i Produktionen af Smør, Flæsk og Æg, som der her er Tale om. I denne Produktion maa man ogsaa tage Hensyn til den omhyggelige Pleje og Pasning af Husdyrene, som jo finder Sted i disse Brug, hvor Mand og Kone, og jeg kan for den Sags Skyld godt tage Børnene med, omfatter Husdyrene med stor Kærlighed; alle vi, som arbejder ude i Landbruget, ved, hvilken Betydning dette har, særlig for denne Produktion. Dersom disse Betragtninger af den socialdemokratiske Ordfører i det andet høje Ting var rigtige, maatte det være paa Tide, at vi standsede Udstykningen, for det er ganske givet, at vi faar stærkt Brug for at producere billigt ud i Fremtiden, og er det virkelig saaledes, at Produktionen i det mindre Landbrug er mindst rentabel, kræver større Ofre fra Samfundets Side, saa vil vi have meget svært ved at staa os i den Konkurrence, som vi sikkert vil faa, og som sikkert vil blive skærpet, jo længere vi kommer frem i Tiden. Jeg tror heller slet ikke, at det var Hr. Carl Petersens Mening. Jeg betragter det som et Forsøg paa Stemmekøb, et Forsøg paa, om der ikke kunde drives en Kile ind mellem det mindre Landbrug og det større Landbrug. Det var han maaske politisk interesseret i. Jeg tror dog ikke det lykkedes. Jeg tager dette, at de, som jeg særlig betragter som Husmandsbrugets Repræsentanter, tog Afstand derfra og ikke vilde sanktionere det,